

A tisztítótűzről (5.)

Emmanuel nővér interjúja Maria Simma-val (Sonntag. Vorrarlberg. kb. 1988.)

- A gyerekeknek gyakran élénkebb a lelkiismerete, mint felnőtteknek. Főleg a hazugság ellen kell küzdeni és a gyerekek igen érzékenyek. De, Mária, hogyan segíthetik a szülők gyermekeik lelkiismeretének fejlődését?

- Mindenekelőtt jó példával, ez a legfontosabb, és aztán imádsággal. A szülőknek meg kell büntetniük a gyermekeiket és jól felkészíteni a legnehezebb dolgokra.

- Ez nagyon fontos. Meglátogatta-e magát olyan lélek, aki perverz cselekedeteket hajtott végre a Földön, például szexuális téren?

- Igen, ők nem veszték el és sokat kell szenvedniük, hogy megtisztuljanak. A homoszexualitás valóban a gonosztól jön.

- De akkor mit tanácsolna mindazoknak, akiket a homoszexualitás súlyt, akiknek hajlamuk van rá?

- Imádkozzanak, sokat imádkozzanak, hogy legyen erejük elfordulni ettől. Főleg Szent Mihály arkangyalhoz kell imádkozni, mert elsősorban ő az, aki a gonosz ellen küzd.

- Melyek a szívnek azok a magatartásai, amelyek lelkünk vesztéhez, végleges elvesztéséhez vezetnek, vagyis a pokolhoz?

- Amikor az ember nem akar Istenhez menni, vagyis azt mondja: nem akarok.

- Ezzel kapcsolatban kérdést tettem fel Vickának, az egyik medjugorjei látnoknak, aki azt mondta nekem – ő látta a poklot – s hogy csak azok mennek a pokolba, akik így döntenek, hogy odamennek, és nem Isten küld minket a pokolba, ellenkezőleg. Ő könyörög a lélekhez, fogadja el irgalmát. A Szentlélek elleni bűn, amelyről Jézus beszél és amelyre nincs bocsánat: az irgalom radikális visszautasítása, teljes fényben, teljes öntudattal. II. János Pál ezt nagyon jól megmagyarázza az irgalomról szóló enciklikájában. De imádsággal nagyon sokat tehetünk azokért a lelkekért, akik a kárhozat útjára léptek. Kérem Máriát egy kis tanúságtételre erre vonatkozóan.

- Egy napon vonaton utaztam és a fülkémbe volt egy férfi, aki állandóan szidta az Egyházat, a papokat, magát Istent, folyton szitkozódott és én azt mondtam neki: Idehallgasson, magának nincs joga ilyeneket beszélni, ez nem jó. Aztán megérkeztem az állomásra, ahová utaztam, leszálltam a vonatról, és a két lépcsőn lelépve azt mondtam Istennek: Ne kárhozzon el ez a lélek! És évekkel később ennek az embernek a lelke eljött hozzám. Elmesélte, hogy egészen közel volt a pokolhoz, és csak az az ima mentette meg, amelyet én akkor mondtam.

- Nagyszerű dolog, hogy egyetlen gondolat a szívünkben, egy egyszerű ima megakadályozhat valakit abban, hogy pokolra jusson. Igen, a gőg visz a kárhozatba, az, ha megmakacsolja magát valaki az Istennek mondott nem-ben.

És imánk alázatos tettet sugallhat annak, akiért szól, egyetlen alázatosági lendületet, bármilyen kicsi legyen is, és ezzel az illető elkerüli a poklot. De, Mária, hogyan juthat el valaki odáig, hogy teljes mértékben nemet mondjon Istennek a halál pillanatában, amikor látja Istent?

- Például egy ember azt mondta nekem, hogy nem akar a mennybe menni. És miért? Azért mert Isten elfogadja az igazságtalan embereket, az igazságtalanságokat. És azt mondtam neki, hogy az emberek teszik ezt, nem Isten.

És ő azt mondta: Remélem, nem találkozom Istennel a halálom után, mert megölném egy baltacsapással. Mélységesen gyűlölte Istent. És Isten megakadályozhatta volna ezt az akaratot, de nem, Ő mindenkinek meg akarja hagyni a szabad választását. Isten Földi életében és halála óráján mindenkinek elegendő kegyelmet ad arra, hogy megtérjen, még egy sötétségben eltöltött élet után is. És ha az ember számíthatás nélkül bocsánatot kér, megmenekülhet, üdvözülhet.

- Igen, és Jézus azt mondta, nehéz a gazdagnak belépni a mennyek országába. Látott ilyen eseteket?
- Ha jótékonyt gyakorolnak, gyakorolják a szeretetet, bejuthatnak, akár a szegények.
- És mostanában, Mária, mostanában is meglátogatják-e magát szenvedő lelkek?
- Igen. Hetente kétszer-háromszor.
- És mit gondol a spiritiszta gyakorlatokról? Például, amikor hívják az elhunytak szellemét, asztalt táncoltatnak, stb.
- Az nem jó dolog. Az mindig a gonosz. Az ördög mozgatja az asztalt.
- Fontos ezt megmondani, mert egyre többen teszik ezt. És magyarázza el, mi a különbség között, amit maga él meg az elhunytak lelkével és a spiritiszta gyakorlatok között?
- Nem szabad hívni a lelkeket. Én nem igyekszem hívni őket. A spiritizmusban provokálják őket, hívják őket, a szellemeket.
- Előfordult-e, hogy személyesen becsapták hamis megjelenések? Például az ördög, aki szenvedő léleknek álcázza magát, hogy beszéljen magával.
- Igen, Egyszer jött hozzám egy lélek és azt mondta: Ne fogadd el azt a lelket, aki utánam jön, mert túl sok szenvedést fog tőled kérni, azt nem fogod kibírni, te nem tudod majd megtenni, amit kérni fog tőled! Akkor zavarba jöttem, mert eszembe jutott, amit a plébánosom mondott nekem. Azt mondta, hogy nagylelkűen el kell fogadjak minden lelket, és valóban megpróbáltattam az engedelmességben. Egyszerre azt mondtam magamban, vajon nem az ördög van-e előttem? Az ördög álruhában? Azt mondtam ennek a léleknek: ha az ördög vagy, eridj innét! Ebben a pillanatban egy nagyot kiáltott és elment. És valóban a lélek, aki utána jött annak valóban szüksége volt a segítségemre, fontos volt, hogy eljöjjön hozzám és meghallgassam.
- És mikor az ördög megjelenik, a szenteltvízzel mindig el lehet kergetni?
- Igen.

(TCS XXIV/6.)